

Invenția se referă la tehnica electrică de măsurat și radioelectronică și poate fi utilizată pentru reproducerea impedanțelor cu orice caracter și cu posibilitatea reglării independente a componentelor activă și reactivă. Convertorul de impedanță conține două clemă (3, 5), una dintre care (3) este conectată la masă, un amplificator operațional (1), conectat cu intrarea inversoare la cea de-a doua clemă (5), două rezistoare (2, 4), unul dintre care (2) este conectat între ieșirea amplificatorului operațional (1) și intrarea lui inversoare, iar al doilea (4) – între intrarea neinversoare a amplificatorului operațional (1) și masă, două amplificatoare programa-bile (9, 10) cu coeficienți de transfer reglabili lin în limitele $-1...+1$, un defazor (11) cu defazaj de 90° , conectat cu intrarea la ieșirea primului amplificator programabil (10), pre-cum și două amplificatoare diferențiale (6, 12). Primul amplificator diferențial (6) este conectat cu intrările respectiv la ieșirea amplificatorului operațional (1) și la intrarea lui neinversoare, iar al doilea (12) este conectat cu intrările respectiv la ieșirile defazorului (11) și celui de-al doilea amplificator programabil (9), iar cu ieșirea – la intrarea neinversoare a amplificatorului operațional (1). Convertorul mai conține două divizoare de tensiune (7, 8), fiecare fiind format din trei contacte a , b și c , n rezistoare, conectate în serie, cu polii rezistoarelor extreme conectați respectiv la contactele a și b , și un comutator, conectat cu contactul mobil la contactul c , iar cu contactele fixe – respectiv la punctele de interconectare ale rezistoarelor divizorului și la contactul a . Divizoarele (7, 8) sunt conectate cu contactele a la ieșirea primului amplificator diferențial (6), cu contactele c – respectiv la intrările primului (10) și celui de-al doilea (9) amplificatoare programa-bile, iar cu contactele b – la masă.

Revendicări: 2

Figuri: 2

